
Madoerastraat 23 (voorheen 43)

hier woonde
**MATTHIJS HENDRIK
VAN DER HARST**
gefusilleerd bij
WOESTE HOEVE
op 08-03-1945
75 jaar oud

Matthijs Hendrik van der Harst werd op 24 februari 1870 geboren in Den Haag. Hij trouwde in 1892 met Alida Beijersbergen, met wie hij vier kinderen kreeg. Na haar dood in 1909 trouwde hij nog twee maal, beide huwelijken werden ontbonden.

Matthijs Hendrik was timmerman van beroep. Het grootste deel van zijn leven woonde hij in Den Haag, van 1924 tot 1931 in Soesterberg. Nadat hij in 1941 drie weken werd vastgehouden in de gevangenis van Scheveningen wegens het verspreiden van De Waarheid, verhuisde hij naar Amersfoort. Bij een huiszoeking werd hij op 20 februari 1945 opnieuw gearresteerd en uiteindelijk overgebracht naar De Kruisberg-gevangenis in Doetinchem.

Als represaille voor de aanslag op Rauter in de nacht van 6 op 7 maart 1945 werden op verschillende plekken in Nederland in totaal 263 mensen gefusilleerd. Bij Woeste Hoeve (gemeente Apeldoorn), de plek van de aanslag, werden op 8 maart 117 mannen door een vuurpeloton gedood. Mathijs Hendrik, 75 jaar oud, was de oudste van hen. Hij werd herbegraven op Nationaal Ereveld Loenen.

Madoerastraat 21 (voorheen 41)

hier woonde
**MINNA HANAUER-
LÖWENSTEIN**
overleden in
AMSTERDAM
op 11-01-1943
58 jaar oud

Minna Löwenstein is in 1884 geboren in Birkenfeld. In 1909 trouwt ze met Salomon Hanauer. Ze krijgen drie kinderen: Tea, Heinz, en Herbert.

Dertig jaar later vlucht Minna - net weduwe - naar Nederland. Op 1 mei 1939 schrijft ze zich met het gezin van haar dochter Tea in op de Madoerastraat in Amersfoort. De rust is van korte duur, want in 1942 vorderen de bezetters het huis en moeten ze vertrekken. Tea en haar man gaan naar de Van Asch van Wijckstraat, maar Minna gaat terug naar Amsterdam. Daar overlijdt ze op 11 januari 1943.

Van haar kinderen is Heinz is al in 1938 naar Amerika gegaan en heeft Herbert zich in datzelfde jaar in Israël gevestigd. Tea en haar kleinzoon Lex overleven de oorlog en zien elkaar pas weer na de oorlog terug.

Madoerastraat 21 (voorheen 41)

hier woonde
SALOMON ALEXANDER WOLF
vermoord in
AUSCHWITZ
op 01-04-1944
38 jaar oud

Salomon Alexander Wolf, roepnaam Alex, wordt geboren op 5 november 1905 in Doesburg. Als Alex 15 is overlijdt zijn moeder. Eenmaal volwassen wordt Alex, net als zijn vader David, koopman/handelaar. Eerst in Nederland, maar na zijn huwelijk met Tea Hanauer in Duitsland. Als Tea zwanger is van hun zoon Lex besluiten ze Duitsland te ontvluchten en gaan ze naar Amsterdam. In 1939 komen ze naar Amersfoort. Op 1 mei 1939 schrijven ze zich in op het adres Madoerastraat 21. Door invordering van dit huis door de Duitsers moet Alex met zijn familie uiteindelijk verhuizen. Alex gaat naar de Van Asch van Wijckstraat 2. Het wordt zijn laatste adres in Amersfoort. Hierna duikt hij onder in Naarden, maar wordt opgepakt en komt op 26 augustus 1943 in kamp Westerbork terecht (barak 67) om vervolgens op 31 augustus 1943 te worden gedeporteerd naar Auschwitz. Alex wordt vermoedelijk op 3 september 1943 in Auschwitz vergast.

Soembastraat 8

hier woonde
ADOLPH KAMP
Vermoord in
BERGEN BELSEN
op 01-01-1945
79 jaar oud

Adolph Kamp groeit op in het tolerante Krefeld in een succesvolle en gerespecteerde ondernemersfamilie. In 1893 trouwt hij met Henriette Kaufmann en ze krijgen 2 kinderen: Fritz en Else. Adolph gelooft heel lang dat de nazitterreur aan Krefeld voorbij zal gaan. Pas na de Kristallnacht van 1938 besluit de familie naar Nederland te vluchten. Een rusteloos en onzeker bestaan volgt. In Amersfoort wonen ze van 11 november 1939 tot 30 april 1942 in de Soembastraat 8. Fritz en Inge en hun zoontjes Rolf en Nico wonen dan in de Voltastraat 55. Op 9 juni 1944 slaat het noodlot voor Adolph toe. Samen met Henriette wordt hij op die dag naar Westerbork gedeporteerd. Nauwelijks drie weken later vertrekt hij met transport nummer 99 naar Bergen-Belsen, waar hij op 1 januari 1945 wordt vermoord.

Soembastraat 8

hier woonde
HENRIËTTE KAMP-KAUFMAN
Vermoord in
BERGEN BELSEN
op 28-01-1945
72 jaar oud

Henriette Kaufmann trouwt op haar 23e met Adolph Kamp, een jonge ondernemer uit Krefeld. Met hun kinderen Fritz en Else vormen ze een actief en sociaal betrokken gezin. Vol ongeloof ervaart de familie dat de naziterreur aan Krefeld niet voorbijgaat, en na de novemberpogrom van 1938 besluit Fritz met Inge en hun zoontjes Rolf en Nico en zijn ouders naar Nederland te vluchten. In Amersfoort komt het bejaarde echtpaar terecht in de Soembastraat 8. Fritz woont met zijn gezin dichtbij, in de Voltastraat. Ze worden verraden op hun latere onderduikadres en op 9 juni 1944 gedeporteerd naar Westerbork. Fritz wordt in Auschwitz vermoord. Else, Inge en Rolf en Nico overleven de oorlog. Henriette wordt op 31 juli 1944 naar Bergen-Belsen gestuurd. Ze bezwijkt daar op 28 januari 1945 aan honger en uitputting.

Madoerastraat 11 (voorheen 31)

hier woonde
JACOB ABRAHAM MENKO
vermoord in
SOBIBOR
op 23-07-1943
42 jaar oud

Jacob Abraham Menko is geboren op 11 december 1900 in Losser. Hij was gehuwd met Rozetta Franken. Als ondernemer is hij directeur van de EPA (Eenheids Prijzen Amersfoort) en heeft een winkel in de Utrechtsestraat. Vanwege de Duitse dreigingen is Jacob en zijn gezin ondergedoken in de Achterhoek nabij Varsseveld. Jacob, zijn vrouw Rozetta en hun kinderen Siegfried Bernard en Truitje Louise zijn op 15 juli 1943 verraden tijdens hun onderduik. Vervolgens opgepakt en weggevoerd naar Kamp Westerbork op. Op 20 juli 1943 zijn zij met transport nummer 72 naar Sobibor gedeporteerd en vermoord op 23 juli 1943. Eén kind, Emmy, dat voor de onderduik bij anderen was ondergebracht heeft de oorlog overleefd.

Madoerastraat 11 (voorheen 31)

hier woonde
ROZETTE MENKO-FRANKEN
vermoord in
SOBIBOR
op 23-07-1943
42 jaar oud

Rozetta Menko-Franken is geboren op 20 januari 1901 in Borne. Zij is de echtgenote van Jacob Menko en moeder van drie kinderen. Rozetta is na verraad samen met haar kinderen en man opgepakt in hun onderduikadres en naar Kamp Westerbork weggevoerd op 15 juli 1943. Op 20 juli 1943 zijn zij met transport nummer 72 gedeporteerd naar Sobibor en vermoord op 23 juli 1943.

Madoerastraat 11 (voorheen 31)

hier woonde
TRUITJE LOUISE MENKO
vermoord in
SOBIBOR
op 23-07-1943
16 jaar oud

Truitje Louise Menko is geboren op 1 januari 1927 in Den Haag. Zij zit op de openbare U.L.O. school aan het Schoollaantje, nu Vondellaan 28. Op 15 juli 1943 is zij samen met haar ouders en broer opgepakt en weggevoerd naar Kamp Westerbork. Op 20 juli 1943 met transport nummer 72 gedeporteerd naar Sobibor en vermoord op 23 juli 1943.

Madoerastraat 11 (voorheen 31)

hier woonde
SIEGFRIED BERNARD MENKO
vermoord in
SOBIBOR
op 23-07-1943
11 jaar oud

Siegfried Bernard Menko is geboren op 23 maart 1932 in Hengelo. Hij zit op de openbare lagere school 14 aan het Schoollaantje, nu Huygenslaan 41. Siegfried is evenals zijn zus en ouders in het onderduikadres verraden en opgepakt en weggevoerd naar Kamp Westerbork op 15 juli 1943 en vervolgens op 20 juli 1943 gedeporteerd met transport nummer 72 naar Sobibor. Siegfried is vermoord op 23 juli 1943.

Madoerastraat 11 (voorheen 31)

hier woonde
ALIDINA FRANKEN
vermoord in
AUSCHWITZ
op 28-01-1944
39 jaar oud

Alidina Franken is geboren op 13 maart 1904 in Borne. Zij woont in bij de familie Menko en is winkeljuffrouw van beroep. Alidina vertrekt naar Arnhem. Vanuit haar laatste adres in Arnhem, Huygenslaan 22, is zij op 12 januari 1944 opgepakt en weggevoerd naar Kamp Westerbork. Vervolgens is zij op 25 januari 1944 met transport nummer 84 naar Auschwitz gedeporteerd. Daar is Alidina vermoord op 28 januari 1944.

Bankastraat 52

hier woonde
**HENRIETTA WALLACH-
BACHMANN**
vermoord in
THERESIENSTADT
op 11-04-1944
79 jaar oud

Henrietta Wallach-Bachmann is geboren op 16 januari 1865 in Sittard. Zij is de weduwe van Joseph Wallach. In september 1939 verhuist Henrietta naar Amersfoort. Eerst woont ze in het pension van Rachel Zadoks aan de Rubensstraat 7, later op dit adres tot september 1942. Na gedwongen vertrek samen met Rachel Zadoks naar Amsterdam is zij vanuit haar laatste adres, Johannes Verhulststraat 131hs, naar Kamp Vught weggevoerd in de nacht van 26 op 27 januari 1943 en vervolgens doorgestuurd naar Kamp Westerbork op 29 januari 1943. Vervolgens is zij op 18 januari 1944 met transport nummer 83 naar Theresienstadt gedeporteerd en daar is zij op 79-jarige leeftijd vermoord op 11 april 1944.

Timorstraat 17

hier woonde
HERMINE NOAH-GOLDSCHMIDT
vermoord in
SOBIBOR
op 09-04-1943
62 jaar oud

Hermine Noah-Goldschmidt is geboren op 7 januari 1881 in Gostijn, Duitsland. Hermine Goldschmidt en Siegbert Noah hebben twee kinderen: Charlotte en Kurt. In 1934 gaat Kurt in Nederland wonen en werken. Later vestigt hij zich met zijn vrouw Herta in Amersfoort. Hermine ontvlucht Duitsland na de Kristallnacht en ze trekt dan bij Kurt en Herta in. Eind december 1941 vindt ze onderdak in de Timorstraat 17, waar ze tot eind augustus 1942 blijft. Opgejaagd moet ze daarna naar de Muiderstraat in Amsterdam, naar het getto voor Joden. Vanuit de Hollandsche Schouwburg stuurt ze een kort berichtje: ze gaat op 12 maart naar Westerbork. Op 6 april 1943 wordt ze transport gesteld naar Sobibor. Daar is ze op 9 april 1943 direct vermoord. Ze heeft nooit geweten dat haar dochter Charlotte al op 19 februari 1943 is gedeporteerd. Kurt heeft als enige van het gezin de oorlog overleefd.

Timorstraat 17

hier woonde
SYBILLA SOMMER-APPEL
vermoord in
SOBIBOR
op 09-04-1943
81 jaar oud

Sybilla Appel wordt in Bonn geboren op 13 maart 1862. Ze trouwt met August Sommer en krijgt twee dochters. In 1939 vlucht ze naar Nederland. Via Rotterdam komt ze in Amersfoort terecht en begin 1941 vindt ze onderdak bij de weduwe H. de Jong in de Timorstraat 17 waar dan al meer Duitse vluchtelingen wonen. Maar in september 1942 wordt ze alweer opgejaagd: ze moet dan naar het Muiderstraatgetto in Amsterdam, het voorportaal van Westerbork. Op 13 maart 1943 komt ze daar, 81 jaar oud, in barak 62 terecht en op 6 april staat ze op de lijst voor Sobibor. Van de 2020 mensen van dit 6e transport overleefden slechts twee vrouwen het kamp en de oorlog. Sybilla is direct na aankomst in Sobibor op 9 april 1943 vermoord.

Bankastraat 19

hier woonde
**ELSE LIFFMANN-
SCHOTTLÄNDER**
vermoord in
SOBIBOR
op 23-07-1943
52 jaar oud

Else Schottländer wordt in 1891 geboren in Werdau, in het oosten van Duitsland. Met haar eerste man krijgt ze twee kinderen: Eva en Heinz. Aan het begin van WO-II, ze is dan weduwe, woont ze in Reydt en werkt als verpleegster. In oktober 1940 vlucht ze met Eva naar Nederland. Heinz is al eerder vertrokken naar Bogota, Colombia. Een jaar later wonen Else en Eva in de Bankastraat 19 in Amersfoort, bij de familie Cramer. Eind 1942 moeten ze echter naar Amsterdam verhuizen. Eva duikt vermoedelijk daarna onder. Else komt in het voorjaar van 1943 in kamp Westerbork terecht. Een dag voor haar deportatie naar Sobibor op 20 juli 1943 trouwt ze daar met Albert Liffmann. De volgende dag gaan ze op transport naar Sobibor. Onder erbarmelijke omstandigheden maken ze de reis naar dit vernietigingskamp. Else en Albert worden er op 23 juli 1943 vergast.

Borneoplein 21

hier woonde
**STEPHANUS JACOBUS
VAN ROIJEN**
vermoord in
SACHSENHAUSEN
op 03-05-1942
42 jaar oud

Stephanus Jacobus van Roijen is op 5 augustus 1899 geboren in Den Haag. Zijn ouders waren Pieter van Roijen en Johanna Maria Eerkens. In 1923 trouwt Stephanus met Henriette Adriana Sloot. Hun dochter Emilie Lucie is op 9 juli 1927 geboren. Stephanus studeert in 1921 af aan de KMA. Vanaf 1923 woont de tweede luitenant in Amersfoort, eerst op Leusderweg 177; enkele jaren later verhuisde hij met vrouw en dochter naar Borneoplein 21. In 1938 is hij bevorderd tot kapitein. In de oorlog maakte Stephanus deel uit van de Ordedienst (OD), een illegale organisatie van militairen, oud-militairen en burgers. Tijdens het 'eerste OD-proces' werd hij ter dood veroordeeld. Tweeënzeventig tijdens het proces ter dood veroordeelden zijn naar Sachsenhausen getransporteerd. Op 3 mei zijn zij daar man voor man met een nekschot afgemaakt. Onder hen waren naast Stephanus Jacobus nog zes andere Amersfoorters. Naar Stephanus Jacobus van Roijen werd in de wijk Rustenburg een straat genoemd, het Van Roijenpad.

Borneoplein 18

hier woonde
IRENE OSSEDRIJVER
vermoord in
SOBIBOR
op 09-07-1943
37 jaar oud

Irene Ossedrijver is op 20 mei 1906 in Sittard geboren. Al op achtjarige leeftijd is zij wees. Haar zusje Elvire is vier jaar ouder. Irene wordt verpleegster van beroep. Na op meerdere plekken in Nederland te hebben gewoond en gewerkt (Culemborg, Breda, Leiden, Amsterdam, Almen, Nijmegen, Rotterdam, Soest) verhuist ze in 1938 naar Celsiusstraat 77 in Amersfoort en vandaar in 1940 naar Borneoplein 18. In de oorlogsjaren is Irene in verschillende ziekenhuizen verpleegd, of zij werkelijk ziek was of zo uit handen van de nazi's probeerde te blijven is niet duidelijk. Hoewel haar behandelend arts een verklaring had getekend dat zij niet te vervoeren is zonder levensgevaar, is Irene op 21 juni 1943 overgebracht naar Kamp Westerbork. Op 6 juli 1943 is ze met transport 17 van Westerbork naar Sobibor gedeporteerd. Alle mannen, vrouwen en kinderen aan boord van dit transport werden na aankomst op 9 juli vermoord. Irene's zus Elvire, getrouwd met Asser Visser, overleefde de oorlog, evenals haar twee dochters. Ze woonde lange tijd in Amersfoort.

Borneoplein 18

hier woonde
ARNOLD VAN ROOIJEN
vermoord in
SOBIBOR
op 07-05-1943
30 jaar oud

Arnold van Rooijen is geboren op 30 september 1912 in Amsterdam. Hij is ongehuwd en de jongste zoon van Wolf van Rooijen en Grietje Mendels. Arnold heeft een zus, Rebecca en een broer Abraham. Van beroep is Arnold kunstschilder. Op 13 juni 1940 verhuist Arnold van Amsterdam naar Amersfoort en staat eerst ingeschreven op het adres Muurhuizen 3. Hier is dan het Amersfoorts Kunstenaars Gilde (A.K.G.) gevestigd. Later woont hij in het pension van Lucie Wolsak op Borneoplein 18 net als Irene Ossedrijver. Op 21 april 1943 is Arnold naar Kamp Westerbork weggevoerd en op 4 mei 1943 gedeporteerd met transport nummer 62 naar Sobibor en daar vermoord op 7 mei 1943. Het gezin Van Rooijen met drie kinderen is in 1943 omgekomen, behalve de oudste zoon Abraham. Hij vertrekt naar Australië en bouwt daar zijn leven weer op.

Borneoplein 2

hier woonde
**WILLEM LODEWIJK HENDRIK
NAGEL**
vermoord in
BERGEN BELSEN
op 14-03-1945
42 jaar oud

Willem Nagel wordt geboren op 21 september 1902. Op zijn 27e trouwt hij met de even oude Dina Muis uit Arnhem. In 1931 verhuizen ze naar Leusden en zes jaar later wordt hun zoon Leonardo geboren in Amersfoort. De foto's laten een gelukkig gezin zien, dol op de kleine Leo en grote natuurliefhebbers. Ze wonen inmiddels op het Borneoplein 2. In de oorlog zet Willem zijn tekentalent in bij de vervalsing van persoonsbewijzen en werkt Dina als koerierster. Willem moet al gauw onderduiken, wordt verraden en overgebracht naar gevangenkamp Vught. Hij blijft hier tot 5 september 1944 en schrijft dan nog een ontroerende brief aan zijn familie. Op 6 september 1944 wordt hij gedeporteerd en komt uiteindelijk in Bergen Belsen terecht. Op 14 maart 1945 sterft hij daar aan ontbering en uitputting.

Kapelweg 108

hier woonde
ALFRED SCHNELL
vermoord in
ZWOLLE
op 04-10-1944
44 jaar oud

Alfred Schnell is geboren op 10 juni 1900 in Augsburg, Duitsland. Hij is gehuwd met Eva Jolowicz. Van beroep is hij chemicus, gespecialiseerd in octrooi-aangelegenheden. Door hun vlucht uit Duitsland is het echtpaar stateeloos. Het echtpaar woont in bij Caecilia Loots, totdat zij besloten onder te duiken, eerst in Amersfoort en later bij mevrouw Blauw in Oldebroek. Door verraad zijn zij met nog vier anderen opgepakt en in de nacht van 3 op 4 oktober 1944 in het natuurgebied 'Het Engelse Werk' in Zwolle gefusilleerd. Volgens een getuige bij de executie moesten de gevangenen hun eigen graf graven en zijn zij twee aan twee in een kuil neergeschoten. Op 14 mei 1945 is Alfred herbegraven in een massagraf bij Kamp Westerbork.

Kapelweg 108

hier woonde
EVA SCHNELL-JOLOWITCZ
vermoord in
ZWOLLE
op 04-10-1944
30 jaar oud

Eva Schnell-Jolowicz is geboren op 19 november 1913 in Hamburg. Zij is gehuwd met Alfred Schnell. Hoewel zij evenals haar man stateeloos was, werkt Eva toch als lerares op de kleuterschool van de Johan van Oldenbarneveldtschool. Maud Peper en haar zusje zaten bij Eva in de klas. Het echtpaar Schnell woont in bij Caecilia Loots, totdat zij besloten onder te duiken, eerst in Amersfoort en later bij mevrouw Blauw in Oldebroek. Door verraad zijn zij met nog vier anderen opgepakt en in de nacht van 3 op 4 oktober 1944 in het natuurgebied 'Het Engelse Werk' in Zwolle gefusilleerd. Volgens een getuige bij de executie moesten de gevangenen hun eigen graf graven en werden zij twee aan twee, man en vrouw, in een kuil neergeschoten. Op 14 mei 1945 is Eva herbegraven in een massagraf bij Kamp Westerbork.

Kapelweg 108

hier woonde
JENY SCHNELL-FRIEDMAN
overleden in
WESTERBORK
op 07-03-1943
67 jaar oud

Jeny Schnell-Friedman is geboren op 13 februari 1876 in Augsburg, Duitsland. Zij is de weduwe van Josef Schnell. Aanvankelijk woont zij in bij haar zoon en schoondochter Alfred Schnell en Eva Schnell-Jolowicz, maar Jeny is gedwongen naar Amsterdam te vertrekken. In Amsterdam is zij op haar adres Muiderschans 135 opgepakt en op 6 februari 1943 weggevoerd naar Kamp Westerbork. Eén dag later, op 7 maart 1943, is zij daar overleden. Op 10 maart 1943 is Jeny begraven op de Joodse begraafplaats in Assen.

Kapelweg 98

hier woonde
IGNAZ KARL FÜRGLER
vermoord in
AMERSFOORT
op 11-02-1944
23 jaar oud

Ignaz Karl Fürgler is geboren op 4 oktober 1920 in Gries, een voorstadje van Bolzano. Hij is schoenmaker van beroep. In de hoop op een beter bestaan laat hij zich ronselen door de SS. In mei 1940 vecht hij aan de Grebbelinie. Na de Nederlandse capitulatie blijft zijn divisie enige tijd in Amersfoort. Daar ontmoet hij Annie Pieters. Terug aan het oostfront in 1942 hoort Karl van de massamoord op de Joden in september 1941 bij Babi Yar in Kiev. De gruwelijke oorlogsgebeurtenissen doen hem besluiten te deserteren. Drie maanden doet hij erover om naar Nederland te komen. Daar sluit hij zich aan bij het verzet. Bij een mislukte overval op een distributiekantoor in Amersfoort op 11 februari 1944 raakt hij zwaargewond. Een bloedspoor verradt hem. Politieagent Hafkamp schiet Karl ter plekke dood.

Van Effenlaan 9

hier woonde
MARTHA FROUKJE MEES
vermoord in
RAVENSBRÜCK
op 24-01-1945
52 jaar oud

Martha Froukje Mees is geboren op 18 mei 1892 in Veendam. Martha trouwt met Gerhardus Hendrik Goethart en samen krijgen ze twee zonen, Geert en Robert. Het huwelijk wordt beëindigd in 1927. Martha vertrekt dan met de kinderen naar Amersfoort. Hier biedt zij zich aan als lerares Engelse Taal en Letterkunde. Martha is een ondernemende vrouw met een prettig opgeruimd karakter en gevoel voor muziek. Lotgenoten herinneren haar muzikale fluiten tijdens het appel. In de oorlog studeert zoon Geert in Groningen en neemt deel aan het verzet. Zoon Robert kiest de andere kant en gaat naar het oostfront waar hij overlijdt op 31 januari 1944. Martha is op 26 juni 1944 gearresteerd mogelijk vanwege het versturen van een verboden krantje naar Groningen. Martha kwam terecht in het Huis van Bewaring in Groningen en is door de beul van Groningen en Duitse SD'er Lehnhoff verhoord in het Scholtenhuis in Groningen. Op 14 juli gaat Martha op transport van Groningen naar Vught. Op 6 september 1944 is zij gedeporteerd naar Ravensbrück. Als gevolg van de doorstane ontberingen verliest zij haar been en wordt ernstig ziek. Een kampgenoot schrijft na de oorlog: "... totdat eindelijk het verlossende oogenblik voor haar aanbrak en dat zij voorgoed insliep." Martha overlijdt op 24 januari 1945.

Matthijs Hendrik van der Harst
Minna Hanauer-Löwenstein
Salomon Alexander Wolf
Adolph Kamp
Henriette Kamp-Kaufmann
Jacob Abraham Israël Menko
Rozetta Menko-Franken
Alidina Franken
Truitje Louise Menko
Siegfried Bernard Menko
Henrietta Wallach-Bachman
Hermine Noah-Goldschmidt

Sybilla Sommer-Appel
Else Liffmann-Schottländer
Stephanus Jacobus van Roijen
Irene Ossedrijver
Arnold van Rooijen
Willem Lodewijk Hendrik Nagel
Jeny Schnell-Friedman
Alfred Schnell
Eva Schnell-Jolowitz
Ignaz Karl Fürgler
Martha Froukje Mees

Voor deze drieëntwintig personen zijn Herdenkingsstenen gelegd op 12 september 2018.
Het was de zestiende serie steenleggingen in Amersfoort.

Meer informatie over deze personen vindt u op: www.herdenkingsstenenamersfoort.nl

Er zullen in Amersfoort nog rond de vijftiennegentig stenen worden geplaatst.

De Herdenkingsstenen zijn gedenktekens bij de huizen van inwoners van Amersfoort die in de Tweede Wereldoorlog door de nazi's zijn vermoord. Het zijn zwart granieten stenen waarin de naam, plaats en datum van overlijden en leeftijd van de slachtoffers is gegraveerd.

De Stichting Herdenkingsstenen Amersfoort heeft voor de financiering van veel reeds gelegde stenen en voor alle nog resterende stenen de toezegging van de Balm Family Foundation. Voor al onze andere activiteiten zoals de organisatie van de steenonthullingen, onderhoud en vervanging van stenen, publiciteit en onderwijs en onderhoud website zijn wij afhankelijk van giften. Wilt u het werk van de Stichting Herdenkingsstenen Amersfoort steunen? Uw donatie is zeer welkom. Wij hebben een culturele ANBI status waardoor uw giften fiscaal aftrekbaar kunnen zijn. Bestuur en vrijwilligers worden voor hun werkzaamheden niet betaald.

Bankrekening IBAN is:

NL 56 RABO 0134 7789 95

ten name van Stichting Herdenkingsstenen Amersfoort.

Comité van Aanbeveling

Rolf van As
drs. Lydia Edelkoort-van der Vlerk
drs. Hans S. Joosten
ds. Alke Liebich
ing. Willemien Meershoek
mr. Aart Veldhuizen
drs. Frans Zwarts

voorzitter Ondernemers Binnenstad Amersfoort
stafmedewerker educatie Museum Flehite Amersfoort
oud-voorzitter Joodse Gemeente Amersfoort
predikant Johanneskerk Amersfoort
directeur Kamp Amersfoort
notaris te Amersfoort
vice-voorzitter Katholieke Raad Kerk en Jodendom (KRI)
